

Μουτσαρίφης ὅτι κρίνει καλὸν
νὰ ἀποχωρήσῃ διὰ τινὰς ἡμέρας
εἰς Καβάλλαν. Ὁ Μουτσαρίφης ἐ-
νέκρινεν—οὕτω τῷ εἶπε τοῦλάχιστον—τὴν πρότασιν αὐτῆν. Ἄλ-
λὰ μετὰ μίαν ἢ δύο ἡμέρας ἄλλα
διετάσσοντο. Ὁ Μητροπολίτης ἔ-
πρεπε νὰ ἀναχωρήσῃ καὶ ἐν Κα-
βάλλας. Οἱ ἐπίσκοποι ὁμοῦ μόνον
ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖον ἐλάμβανον
διατάγας διὰ μετακινήσεις, οὐχὶ
δὲ ἀπὸ τὴν Ἀμβέρνησιν, πολὺ δὲ
ὀλιγώτερον ἀπὸ τὴν Τουρκικὴν.
Ὁ Χρυσόστομος ἤρνεῖτο λοιπὸν
νὰ ἀπέλθῃ ἀνευ Πατριαρχικῆς Δι-
αταγῆς. Ἡπειλήθη τότε ἡ βιαία
ἀπέλασις του καὶ ὁ λαὸς τῆς Κα-
βάλλας ἐγένετο ἀνάστατος. Οἱ κα-
πνεργάται—ἐνθερμοὶ τότε καὶ ἐν-
ζηλοὶ ὑπερασπισταὶ τῶν Ἑκκλησι-
αστικῶν καὶ Ἐθνικῶν παραδόσε-
ων—περικλυκίωσαν τὴν Μητρό-
πολιν, διότι τὰ ἔργα τῆς Τουρ-
κικῆς τυρανίας εἶχον περιβάλει
τὸ οἶκημα διὰ νὰ προσημάνωσι
τὴν ἐφαρμογὴν τῆς βίας.

Ὁ ἀείμνηστος βλέπων τὸ ἀνα-
πότρεπτον ἐδέχθη νὰ ἀπέλθῃ.
Ἐν Ἑλληνικὸν ἀτμόπλοϊον θὰ ἀ-
νεχώρει περὶ τὴν ἑσπέραν καὶ
παρεκαλέσαμεν τὸν πράκτορα αὐ-
τοῦ νὰ περιμένῃ τὴν ἐπιβίβασιν τοῦ
Μητροπολίτου Δράμας. Εἴτε διό-
τι δὲν διεβιβάσθη ἐγκαίρως ἡ πα-
ράκλησις, εἴτε καὶ διότι οἱ τοῦ
ἄτμοπλοίου καίτοι καὶ αὐτοὶ βε-
βαίως Ἕλληνες πατριῶται ἐφο-
βοῦντο ὅτι θὰ ἦτο δυνατόν νὰ εἰ-
χον ἐνοχλήσεις παραλαμβάνοντες
ὄχληρόν διὰ τοὺς κρατούντας ἐ-
πιβάτην, δὲν ἀνέμενον, ὅτε δὲ ἐ-
πέβη ὁ μακάριος λέμβος διὰ νὰ
φθάσῃ τὸ ἀτμόπλοιον, τοῦτο εἶχε
ἀπάρη καὶ δὲν ἤμυσεν ἢ δὲν ἤ-
θελε νὰ ἀκούσῃ τὰς ἐπικλήσεις
ἡμῶν. Οἱ Τούρκοι ἐνόμισαν ὅτι
ἐγεπαίχθησαν καὶ ἠπειλήσαν ἐν-
τονωτέραν βίαν, ἂν ὁ ἐπικίνδυνος
ξένος δὲν ἀπήρχετο ἀμέσως. Τῇ ἐ-
πεμβάσει τῶν Μορξενικῶν πρακ-
τόρων ἀπεφασίσθη νὰ ἀναχωρή-
σῃ ὁ ἱεράρχης διὰ ξηρᾶς μέσον
τῶν Τοξοτῶν, τοῦ ἕως τότε Ὁκ-
τριάρ, συνοδεία καὶ τῶν καβάση-
δων τῶν Προξενείων. Οἱ Τούρκοι
ἀστυνομικοὶ, ἐφοβοῦντο ὅτι θὰ ἐ-
ματαιοῦτο ἐκ νέου ἡ ἀναχώρησις καὶ
ἐνήδρευον ἔξω τῆς Μητροπόλεως,
ἐξ ἀμελείας δὲ τοῦ γραμματέως
τοῦ καὶ γαμβροῦ τοῦ Χρυσοστό-

μου, εἶχε ἀνοιχθῆ ἡ θύρα αὐτῆς
καὶ εἰσῆλασαν οὗτοι ὁ δὲ ἀρχηγός
των, ἀπετόλμησε καὶ νὰ θέσῃ χεῖ-
ρα ἐπὶ τοῦ ξένου, ἐμποδισθεὶς ὑ-
πὸ τοῦ μόνου προκρίτου λαϊκοῦ
(Θ. Τσιώρια) ὅστις ἐδέχθη νὰ μᾶς
συνοδεύσῃ εἰς τὴν ἔξορίαν, νὰ
προβῆ περαιτέρω. Τὸ ἀναπότρε-
πτον ἐτελέσθη πλέον. Ὁ ποιμὴν
τῶν Φιλιππῶν κατέλιπε, μεσον-
νυκτίας ποθῶρας, ὡς καταδικος,
τὴν πόλιν ἐν ἣ τὸ πρῶτον ἐπάτη-
σαν ἐπὶ Εὐρωπαϊκοῦ ἐδάφους οἱ
πόδες τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν,
φέροντος εἰς αὐτοὺς τὸ Εὐαγγέλι-
ον τῆς νέας θερησκείας. Ἀνεχω-
ρήσαμεν ὁμοῦ ψάλλοντες συνεχῶς
τὸ στιχηρὸν πρὸς ὁμοίον τῆς 1ης
Σεπτεμβρίου. «Ὡς τὸν Ἑβραίων τὰ
κῶλα, ἐν τῇ ἐρήμῳ ποτέ, ἀπειθη-
σάντων ὄντως, καὶ τῶν πάντων
δεσπότης, ἀξίως κατεστρώθη, οὕτω
καὶ νῦν τὰ ὄσα διασκορπίσιν,
τῶν δυσσεβῶν καὶ ἀπίστων ἀγα-
ρινῶν ψαλμικῶς παρὰ τὸν Ἄδην
Χριστέ!»

ΑΘΗΝΑΝ

ΚΑΘΗΜΕΡΑ